

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9C/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415202587
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2015:5415202587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka v právnej veci navrhovateľa: R. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. S., t.č. bytom R. V., miestna časť P. J. Č.. XXX, proti odporkyni: B. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S., Ul. P. Z. č. XXXX/XX v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa takto

rozhodol:

- I. Odporkyňa je povinná platiť navrhovateľovi mesačné výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z.z. v platnom znení, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred.
- II. Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi zameškané splatné výživné za obdobie od 25.06.2015 do 03.11.2015 vo výške 162,78 € do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
- III. Súd nepriznáva navrhovateľovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom podaným dňa 25.06.2015 navrhovateľ žiadal zaviazat' odporkyňu na platenie výživného v minimálnej výške 30 % sumy životného minima.

Navrhovateľ svoj nárok v návrhu ako aj na pojednávaní odôvodňoval tým, že so svojou matkou (odporkyňa) už nežije v spoločnej domácnosti. Navrhovateľ je už síce plnoletý, ale naďalej je študentom strednej školy (SOŠ Turany). Voči otcovi je súdom určená výška výživného, ktorú je tento povinný platiť navrhovateľovi, ale zo strany matky výživné zatiaľ nebolo určené. Na pojednávaní navrhovateľ doplnil, že od júna 2015 žije u svojho brata v R. V. v dome jeho družky, keďže matka ho z jej bytu vyhodila. Bratovi síce neplatí za poskytnuté ubytovanie, ale mu chodí zadarmo pomáhať na stavbu ako pomocný robotník. Na strednej škole má navrhovateľ od septembra 2015 dohodnutý individuálny študijný plán. Ohľadom výhrad odporkyne k jeho správaniu sa navrhovateľ namietal, že neakceptovateľné bolo práve správanie sa odporkyne, čo bolo dôvodom jeho častých odchodov z domu.

Navrhovateľ svoje tvrdenia preukazoval potvrdením o návšteve školy (č.l. 7).

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila. Namietala, že nemá dostatok finančných prostriedkov na úhradu ním požadovaného výživného, pretože sa stará o ďalších troch mladších synov a tiež o vlastnú matku. Na starostlivosť o navrhovateľa pritom už vynaložila množstvo peňazí. Boli s ním totiž po celý čas (od detstva) problémy. Jeho správanie bolo nezvládnuteľné, dokonca užíval aj drogy. Opakovane bol preto umiestnený v protidrogovom liečebnom ústave. Zo spoločnej domácnosti odišiel dobrovoľne, pretože odmietal rešpektovať ňou určené pravidlá správania sa. Tvrdila, že jej syn je už zárobkovo činný, pretože má príjem z rôznych brigád. Vlastní aj motorové vozidlo.

Súd na pojednávaní konanom dňa 03.11.2015 (č.l. 23) vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov založených v spise a prečítaním pripojených spisov Okresného súdu Dolný Kubín (5C/118/2003, 8P/114/2013, 5P/63/2012, 8Ppom/1/2012, 8P/39/2007, 2P/273/2006, 2P/203/2005, P 129/1987), pričom následne ustálil skutkový a právny stav veci nasledovne:

Z pripojených spisov, vrátane lustrácie v registri obyvateľov (č.l. 15), mal súd preukázané, že navrhovateľ je synom odporkyne. Medzi účastníkmi konania nebolo sporné tvrdenie navrhovateľa o tom, že tento od júna 2015 už nežije v spoločnej domácnosti so svojou matkou. Rovnako odporkyňa nenamietala ani

navrhovateľom tvrdenú skutočnosť, že mu od júna 2015 neplatí žiadne výživné, ani inak sa nepodieľa na jeho výchove a výžive.

Odporkyňa akurát spochybňovala dôvodnosť navrhovateľom uplatneného nároku vzhľadom na jej slabé majetkové pomery, doterajšie správanie sa navrhovateľa a schopnosť navrhovateľa zaobstarať si prostriedky na živobytie.

Ohľadom námietky odporkyne, ktorá spochybňovala namietala spôsob a formu štúdia navrhovateľa na strednej škole, a tým poukazovala na absentujúcu sústavnosť jeho prípravy na budúce povolanie, súd vychádzal z potvrdenia strednej školy, ktorého aktuálnosť bola krátko pred pojednávaním overená (č.l. 18). Súd teda mal preukázané, že navrhovateľ sa naďalej pripravuje na budúce povolanie, t.j. študuje na SOŠ Turany v štvrtom ročníku. Má síce schválený tzv. individuálny učebný plán, ale voči plneniu jeho študijných povinností, nemá stredná škola výhrady. V zmysle § 23 a § 26 zákona č. 245/2008 Z.z. v platnom znení sa vzdelávanie podľa individuálneho učebného plánu považuje za riadne vykonávanie školskej dochádzky.

V zmysle § 62 zákona č. 36/2005 Z.z. v platnom znení (ďalej len „zákon o rodine“) je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič (bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery) je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 zákona o rodine súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi.

V zmysle § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona o rodine sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Právo na výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

V zmysle § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. v platnom znení sa za životné minimum fyzickej osoby považuje suma 90,42 € mesačne (30% = 27,13 €/mes.).

Vzhľadom na doteraz uvedené skutočnosti mal súd preukázané, že navrhovateľ je naďalej dieťaťom, ktoré má voči svojim rodičom nárok na plnenie si vyživovacej povinnosti z ich strany. Z pripojených spisov je preukázané, že takáto povinnosť (jej výška) bola súdom opakovane určená otcovi navrhovateľa. Rovnakú povinnosť má však aj matka.

V danom prípade ide o určenie výživného zo strany rodiča voči pľnoletému dieťaťu, a preto bol súd pri rozhodovaní o výške výživného viazaný návrhom navrhovateľa (§ 153 ods. 2 OSP). Ak teda navrhovateľ požadoval voči svojej matke výživné len v tzv. minimálnej výške, súd nevykonával osobitné dokazovanie ohľadom majetkových pomerov odporkyne so zameraním sa na jej možnosti a schopnosti platiť výživné, keďže navrhovateľom požadované výživné je ex lege povinný platiť každý rodič bez ohľadu na jeho možnosti a schopnosti.

Zákonodarca v tomto smere vychádzal z prezumpcie základnej zodpovednosti každého rodiča riadne zväžiť svoje schopnosti a možnosti ešte pred počatím dieťaťa, a nie až ex post. Ak sa teda odporkyňa stala matkou navrhovateľa, je jej povinnosťou postarať sa o jeho výživu až do zákonom určeného momentu (§ 62 ods. 1 zákona o rodine).

Súd tým nijako nespochybňuje tvrdenia odporkyne o fyzickej a psychickej náročnosti a finančnej nákladnosti starostlivosti, ktorú ako matka doteraz vynaložila pri zabezpečovaní plnenia si rodičovských povinností voči navrhovateľovi. Napriek tomu jej rodičovská povinnosť ďalej trvá a je povinná si ju voči navrhovateľovi plniť aspoň v tejto navrhovateľom požadovanej minimálnej výške.

V tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje, že v danom prípade ide o tzv. kontradiktórne (sporové) konanie, v rámci ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd len výnimočne môže vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. O dôkaznej povinnosti v tomto smere boli účastníci konania opakovane poučení tak v písomnom predvolaní ako aj v priebehu pojednávania. Zo strany odporkyne však neboli súdu predložené žiadne

dôkazy, ktoré by presvedčivo preukazovali, že plnenie minimálnej výšky výživného z jej strany voči navrhovateľovi by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 zákona o rodine).

Vzhľadom na doteraz uvedené skutočnosti súd zaviazal odporkyňu na úhradu výživného v minimálnej výške počnúc dňom, kedy navrhovateľ uplatnil svoj nárok na súde (od 25.06.2015). Zameškané výživné za obdobie mesiacov jún 2015 až november 2015 (6x 27,13 €) je odporkyňa povinná doplatiť navrhovateľovi v lehote 30 dní. Výživné za mesiac december je splatné 20.11.2015.

Súd nepriznal úspešnému navrhovateľovi náhradu trov konania, keďže navrhovateľ sa takého nároku výslovne vzdal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín odvolanie, a to v lehote 15 dní odo dňa doručenia uznesenia.

V odvolaní sa má okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 42 ods. 3 OSP (ktorému súdu je podanie určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení.